

[Skovmand.]

På den anden side er argumenterne for ændringerne vel nok lige så stærke. Det væsentligste er, at det i praksis er meget vanskeligt at få beboerne i en dødsdømt bebyggelse til at flytte på én gang. Der vil næsten altid gå en periode, fra de første beboere flytter ud, til de sidste gør det, og i denne periode sker tit et forfald, som smitter af på hele kvarteret og gør saneringsområderne endnu mere uudholdelige, end de er i forvejen.

Hvis man, som det foreslås i lovforslaget, f. eks. lader unge studerende og fremmedarbejdere bo i de dødsdømte boliger i overgangsperioden, har man en chance for at undgå disse uheldige virkninger. Man kan måske tværtimod opleve, som man har gjort det under de hidtidige ulovlige besættelser af tomme huse, at de unge tilflyttere har kunnet tilføre værdier til hele det kvarter, de er kommet til at bo i. Jeg tror dog, at man nok så meget skal satse på unge studerende som på fremmedarbejdere; de erfaringer, man har i andre lande med hensyn til udlændinges bosættelse i slumkvarterer, er ikke særlig opmuntrende. Men det kan vi se på i udvalget, hvad ministeren også var inde på i sin forelæggelsestale.

Ministeren kom også her med en redegørelse for, hvordan det hidtil er gået på saneringsområdet. Det er ganske opmuntrende læsning. Jeg vil dog sige, at det ikke er nok, at man får de dårlige boliger bort. Lige så vigtigt er det, at der skabes luft i saneringskvarterene. I det hele taget er det vel et spørgsmål, om vi ikke i den kommende tid mere og mere må komme ind på ikke bare boligernes, men også omgivelsernes kvalitet, for der foreligger en vis risiko for, at erstatningsbyggeriet i saneringskvartererne også bliver for tæt, bl. a. fordi Københavns kommune har alt for høje udnyttelsesgrader. Men også det er noget, vi må kunne se på i udvalget.

Arne Larsen: Den nugældende saneringslov, som trådte i kraft den 1. oktober 1969, har ikke virket mere end i knap 1 1/2 år, så derfor kunne det godt synes lidt vel tidligt at komme med ændringsforslag til den. Men det er en lov, som jeg tror vi alle sammen sætter vor allerstørste lid til, og selv om

den ikke har været i kraft så længe, er der meget, der tyder på, at vi med den nye saneringslov har fået et ganske udmærket instrument til at løse dette meget store samfundsproblem.

Hvor langt er vi da kommet i den periode, der er gået, siden loven trådte i kraft? Ja, det er lidt svært at gøre det op allerede i dag. Man har kun haft muligheden for ligesom at foretage de forberedende øvelser. Der skal udarbejdes oversigtsplaner og tidsfølgeplaner, der skal laves meget arbejde, før en saneringsplan virkelig kan komme til at rulle. Hele finansieringsproblemet er et meget vigtigt spørgsmål, som skal klares, inden man tager fat. Det er klart, at alt det tager tid.

Men under dette forberedende arbejde til gennemførelse af en virkelig sanering af større omfang, end vi hidtil har kendt her i landet, er man altså stødt på visse vanskeligheder af mere teknisk karakter, og det er dem, dette forslag sigter på at afhjælpe. Vi vil fra socialistisk folkepartis side naturligvis ikke modsætte os det, hvis man allerede på nuværende tidspunkt har gjort sådanne erfaringer, at man er nødsaget til at ændre lovgivningen på forskellige områder. Det vil vi give vor tilslutning.

Der åbnes ved omarbejdelsen af §§ 49-53 mulighed for, at der kan ydes tilskud til såkaldte ombygninger, som måtte være blevet påbudt i henhold til en saneringsplan, og det synes jeg i og for sig er udmærket. Hr. Kaj Andresen var inde på spørgsmålet, netop fordi man tager pengene fra lov om boligbyggeri, hvor man har forudsat dem brugt til modernisering af ejendomme, der altså ikke står for at skulle falde for en saneringsplan. Ministeren mener, at det er muligt at tage disse penge og overføre dem til saneringsloven, og jeg kan da også godt se, at der sikkert er behov for at have midler til rådighed, således at man kan løse de ombygningsopgaver osv., som det måtte være påkrævet at gennemføre i forbindelse med saneringer.

Men jeg stiller mig ligesom hr. Kaj Andresen lidt undrende over for, at man ikke har haft mulighed for at udnytte de 12 mill. kr. under den anden lovgivning. Jeg vil også mene, at det er lidt for tidligt at sige, at nu flytter vi simpelt hen de 12 mill. kr. fra lov om boligbyggeri over til lov om sanering.